

“द्वाःश्वेनां दुष्टद्वयमादाय विजने वने ।
परित्यजाशु नैतत्त विचार्यं वचनं मम ॥”
विचालं, चि, अन्तरालम् । अन्तरालम् । इति
हेमचन्द्रः ॥ (पुं, संख्यानरापादनम् । यथा,
पाणिनी । ५ । ३ । ४३ । “अधिकारये विचाले
च ॥”)
विचिः, पुं स्त्री, (वेवेक्ति जलानि पृथगिव करोति ।
विच + “इगुपधात् कित् ।” उणा० ४ । ११६ ।
इन् । स च कित् ।) वीची । तरङ्गः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥
विचिकित्सा, स्त्री, (विचिकित्सनमिति । वि +
कित् + सन् + च् । टाप् ।) सन्देशः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, भागवते । ३ । ६ । ३६ ।
“तुभ्यं मद्दिकित्सायामात्मा मे दर्शितोऽवहः ।
नालेन सलिले स्तूले पुष्करस्य विचिन्वतः ॥”)
विचित्रं, स्त्री, (विशेषण चित्रम् ।) कर्त्तृवर्णः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ तद्वति, चि । (यथा,
महाभारते । ३ । ५४ । १० ।
“विचित्रमालाभरथेऽम्बुलैर्दृश्यैः खलकृतेः ॥”)
आश्चर्यम् । यथा,—
“विचित्रमिदमाख्यातं भगवन् भवता मम ।
देवाश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्रितम् ॥”
इति देवीमाहात्म्यम् ॥
(यथा च, उपदेशशतके । ३३ ।
“दृष्टिता विदेहभर्तृर्दाश्रयेर्भाभिनी वीता ।
वधमाप राक्षसीर्णा विधेर्विचित्रा गति-
र्त्नीध्या ॥”
पुं, रौच्यमनुपुत्रः । यथा, मार्कण्डेये । ६४ । ३१ ।
“चित्रसेनो विचित्रश्च नयतिर्नभयो दृष्टः ।
सुनेत्रः चक्रवर्हिश्च सुव्रतश्चैव तत्सुताः ॥”
अर्थालङ्कारविशेषः । यथा, साहित्यदर्पणे ।
१० । ७२२ ।
“विचित्रं तद्विद्वत्स्य कतिरिष्टफलाय चेतु ।
यथा,—
प्रथमद्युन्नतितेजोर्जावनतेतोऽम्बुसुचति प्राणान् ।
दुःखीयति मुखहेतोः को मूढः सेवकादन्यः ॥”)
विचित्रकः, पुं, (विविधानि चित्राणि यस्मिन् ।
बहुव्रीहौ कन् ।) भूर्जवृक्षः । इति राज-
निघण्टुः ॥
विचित्रदेहः, पुं, (विचित्रा देहा यस्य सः ।)
मेघः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ आश्चर्यशरीरे
नानावर्णदेहे च, चि ॥
विचित्रवीर्यः, पुं, (विचित्राणि वीर्याणि यस्य
सः ।) चन्द्रवंशीयराजविशेषः । स च श्रान्तो-
दांसकन्यायां जातः । तस्य चोत्रे सत्यवत्या-
ज्ञया यासो हृतराष्ट्रं पाण्डुश्च जनयामास ।
इति श्रीभागवतसम्भन्तम् ॥
विचित्रवीर्यस्यः, स्त्री, (विचित्रवीर्यस्य स्तः प्र-
वर्जनी ।) सत्यवती । इति शब्दरत्नावली ॥
विचित्रा, स्त्री, (विचित्रं नानाविधवर्णमस्यस्या
इति । अर्श आदिवाद्च् । स्त्रियां टाप् ।)
वृग्गोर्वाः । इति राजनिघण्टुः ॥

विचित्राङ्गः, चि, (विचित्राणि अङ्गानि यस्य ।)
मयूरः । इति शब्दरत्नावली ॥ आत्रः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ आश्चर्यशरीरे, चि ॥
विचित्रितः, चि, (विचित्रमस्य जातमिति ।
विचित्र + इत्च् ।) नानावर्णयुक्तः । यथा,—
“आसनं सर्वप्रोभाटं सन्नमभयनिर्मितम् ।
विचित्रितश्च चित्रेण गृह्यतां प्रोभनं हरे ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीब्रह्मजन्मखण्डे ८ अध्यायः ॥
विची, स्त्री, (विचि + कृदिकारादिति डीष् ।)
तरङ्गः । इति हिरूपकोषः ॥
विचेताः, [सु] चि, (विगतं विरुद्धं वा चेतो
यस्य ।) विगतचित्तः । (यथा, भागवते । ६ ।
११ । ६ ।
“एवं सुरगणान् क्रुद्धो भीषयन् वपुषा रिपून् ।
अनदत् सुमहाप्रायो येन लोका विचेतसः ॥”)
विरुद्धचित्तः । दुष्टचित्तः ॥ तत्पर्यायः ।
दुर्मनाः २ अन्तर्मनाः ३ विमनाः ४ । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ४६ । १७ ।
“ये चास्य सचिवा मन्दाः कर्णधौवलका-
दयः ।
ते तस्य भूयसो दोषान् वर्द्धयन्ति विचेतसः ॥”)
विशिष्टं चेतो यस्मादिति । विशिष्टज्ञानहेतु-
भूतः । यथा, ऋग्वेदे । १ । ८३ । १ ।
“तमित् पृथञ्च वसुना भवीयसा
चिन्सुमापो यथाभितो विचेतसः ॥”
“विचेतसः विशिष्टज्ञानहेतुभूता आपो यथा
अभितः सर्वासु दिक्षु चिन्सुं ससुद्रं पूरयन्ति
तद्वत् ॥” इति तद्वाच्ये सायणः ॥ * । विशिष्टं
चेतो यस्येति । विशिष्टज्ञानः । यथा, ऋग्व-
वेदे । १ । ४५ । २ ।
“शुष्टीवानो हि दाशुषे देवा अग्ने विचेतसः ॥”
“हे अग्ने विचेतसो विशिष्टप्रज्ञाना देवाः ॥”
इति तद्वाच्ये सायणः ॥)
विचेष्टितः, चि, (विशेषण चेष्टितं गतिर्यस्य ।)
विगतः । (विशेषण चेष्टितः ।) ईद्वितः । इति
मेदिन्यां चेष्टितशब्दाद्यर्थदर्शनात् ॥ (विगतं
चेष्टितमस्येति वाक्ये चेष्टाशून्यश्च ॥* । स्त्री, वि
+ चेष्ट + भावे क्तः । विशेषण चेष्टा । यथा,
भागवते । १ । ५ । १३ ।
“उरुक्रमस्याखिलवन्धसुक्तये
समाधिनाशुस्मर तद्विचेष्टितम् ॥”)
विच्छे, क त्विषि । इति कविकल्पद्रुमः (सुरा०-
पर०-अक०-सेट् ।) क, विच्छेयति । त्विषि
दौप्रौ । इति दुर्गादासः ॥
विच्छे, श्र गतौ । इति कविकल्पद्रुमः (तुदा०-
पर०-सक०-सेट् ।) विच्छेयति विच्छेयते
आयन्तत्वाद्भयमिति वोपदेवः । पक्षे विच्छेति ।
श्र, विच्छेती विच्छेन्ती । इति दुर्गादासः ॥
विच्छेन्दकः, पुं, ईश्वरसद्गुणभेदः । इत्यमरः ॥
विशिष्टच्छन्दोऽभिप्रायोऽत्र विच्छेन्दकः । किंवा
विशिष्टच्छान्निर्मितो विच्छेन्दकः ऽप्ये कादिति
कः । एवं लक्षणमुपन्यस्तं साङ्गान । यथा,—

“उपर्युपरि यद्गोहं तद्विच्छेन्दकसंज्ञकम् ॥”
इति भरतः ॥
विच्छेदकः, पुं, विच्छेन्दकः । इत्यमरटीकायां
रायसुङ्गटः ॥
विच्छेयं, स्त्री, पक्षिणां क्वाया । इत्यमरः ॥
समासे षष्ठ्यन्तात् परा क्वाया स्त्रीवे स्यात् ।
सा चेत् बहुनां सम्बन्धिनौ स्यात् । स्वयमुदा-
हरति । वीणां पक्षिणां चाया विच्छेयम् ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यत्तु भागवते ।
१० । १२ । ८ ।
“विच्छेयाभिः प्रधावन्तो गच्छन्तः साधु
हंसकैः ॥”
इति दृश्यते तत्तु वेः पक्षिणां चाया विच्छेया
तत एकशेषश्च कृते विच्छेयास्माभिर्विच्छेया-
भिरिति सिद्धं स्यादिति सुबौभिविभाषणम् ॥* ॥
विगता क्वाया यस्य ।) क्वायारहिते, चि ॥
(विगता क्वाया कान्तियस्य । कान्तारहिते च
चि । यथा, भागवते । १ । १४ । २४ ।
“विलोक्योद्विगच्छदयो विच्छेयमनुजं श्रुपः ।
एच्छति स सुहृन्मध्ये संस्मरन्नादेरितम् ॥”)
विच्छेयः, पुं, (विशिष्टा क्वाया कान्तियस्य ।) सन्धिः ।
इति यान्तवर्गे क्वायाशब्दटीकायां भरतः ॥
विच्छेत्तिः, स्त्री, (वि + छिद् + क्तच् ।) अङ्ग-
रागः । विच्छेदः ॥ (यथा, कामन्दकीयनीति-
सारे । १४ । ४४ ।
“लोभो धर्मक्रियालोपः कर्मणामप्रवर्तनम् ।
सत्समागमविच्छेत्तिरसद्भिः सह वर्तनम् ॥”)
हारभेदः । इति मेदिनी । ते, १८५ ॥ छेदः ।
विनाशः । इति त्रिकाशेषः ॥ (यथा, दृष्टत्-
संहितायाम् । १२ । ६ ।
“दिनकररथमार्गविच्छेत्तयेऽभ्युदत्तं यच्चल-
द्वङ्गम् ॥”)
अङ्गहारः । गेहावधि । इति हेमचन्द्रः ॥
(विचित्रम् । यथा, साहित्यदर्पणे । १० । ७११ ।
“अनुमानन्तु विच्छेत्वा ज्ञानं साध्यस्य साध-
नात् ॥”
स्त्रीयां स्वाभाविकालङ्कारविशेषः । यथा,—
“आकल्पकल्पनाख्यापि विच्छेत्तः कान्तिपोष-
कत् ॥”
इत्यङ्गलनीलमणिः ॥
(यथा च साहित्यदर्पणे । ३ । १३८ ।
“स्तोकाप्याकल्परचया विच्छेत्तः कान्ति-
पोषकत् ॥”)
विच्छिन्नः, चि, (वि + छिद् + क्तः ।) समासश्च ।
विभक्तः । इति मेदिनी । ने, १३४ ॥ (यथा,
श्राकृन्तवे १ अङ्के ।
“यदालोके स्तूयं ब्रजति सहसा तद्विपुलतां
यदक्षतस्त्रिच्छिन्नं भवति कृतसन्धानमिव तत् ।
प्रकृत्या यदन्नं तदपि समरेखं नयनयो-
नं मे पार्श्वे किञ्चित् चयमपि न दूरं रक्ष-
जपात् ॥”)
कुटिलः । इति हेमचन्द्रः ॥